

SVETNIŠKI GODOVI IN MAŠNI NAMENI		OZNANILA
25. PON spreobrnitev ap. Pavla	18.h + Zvonko Dolžan, pogreb.	Škofijska klasična gimnazija in Jegličev dijaški dom v Šentvidu v Ljubljani vabita na dneve odprtih vrat od 30. januarja do 11. februarja. Zaradi epidemije bodo vsi dogodki potekali preko spleta na naslovu: vpis.stanislav.si
26. TOR sv. Timotej in Tit	7.30 + Stanko Frigelj 18.h + Franc Mrak	
27. SRE sv. Angela Merici	18.h + Cirila Potočnik	
28. ČET sv. Tomaž Akvinski	18.h + Cilka Kadok	
29. PET sv. Konstancij	18.h + Milena Škufca, 30. dan	
30. SOB sv. Hijacinta Marisc.	18.h + Mojmir Sepe	
31. NED 4. ned. med letom	9.h za vse župljane (splet) 10.30 + Zabretove	Pri vseh mašah na svečnico bo blagoslov sveč.
1. PON sv. Brigita Irska	18.h + Minka Mrgole, 30. dan	Na god sv. Blaža bo blagoslov sv. Blaža. Mašnik bo blagoslov podelil vsem skupaj izpred oltarja
2. TOR Jezusovo darovanje	8.h + Peručeve 10.h po namenu T 18.h + Jožica Babič	
3. SRE sv. Blaž	18.h + Jože Lakner	
4. ČET sv. Ansgar (Oskar)	18.h + za duhovne poklice	
5. PET sv. Agata	18.h + Franc Pirc	
6. SOB japonski mučenci	18.h + starše Terlikar	
7. NED 5. ned. med letom	9.h za vse župljane (splet) 10.30 + Pavel Oblak	Za prvi petek bom obiskal bolnike, kjer zdravstveno stanje to dopušča.
Namesto cvetja na grob + Justini Miklavčič so darovali za svete maše: Tone Tiringar z družino, Lojze Polajnar z Darinko, Družina Ferjan iz Hotemaž, Ana Ferjan in Boštjan Polajnar z družino.		
Obisk jasilic V teh dneh smo se z birmanci srečevali z Jezusom pred jasilicami in tabernakljem v domači cerkvi. Jezus ni v karanteni, veseli se vsakega srečanja. Molitev je naše vsakdanje srečanje z Bogom. Vsako molitev k Bogu pa naj dopolnjuje ljubezen do vsakega človeka. »Ostanite v moji ljubezni« nas vabi Jezus, zato nadaljujmo ta srečanja vsak večer ob 17. 30 uri. Predhodno se prigrasite (tri osebe).		
ŽUPNIJSKI URAD KOKRICA oblikovanje: M. Gašperlin odgovarja: Jože Klun, župnik tel. 204-5210, 031 689 110		Spletna stran: http://zupnija-kokrica.rkc.si/

Župnija svetega Lourenca

Župnijski list, leto XXIV, številka 2

Kokrica 24.1.2021

NEDELJA SVETEGA PISMA

Vsebine Mojzesovih knjig, prvih v Svetem pismu, sprva niso zapisovali. Učitelji, navdihnjeni od Svetega Duha, so jih stoletja ustno izročali naslednjim rodovom.

Kakšna kolektivna pamet in volja, da je sleherna Božja beseda ostala živa!

Kakšna ljubezen do nebeškega dvora in njegove trajne govornice!

Sveto pismo je knjiga o Bogu in človeku.

Je večplastno pričevanje, ki vedno znova preseneča z novimi vsebinskimi odkritji.

Ljudje, ki so posebej blizu Jezusu, se zmorejo spustiti v njegova najgloblja spoznanja.

Ni življenjske zgodbe, ki je Sveto pismo ne bi vsebovalo. Knjiga knjig je večno mlada, večno aktualna, večno resnična. Drugače biti ne more.

Ko je namreč avtor dela Sveti Duh, se ponižno srce prikloni nedosegljivemu Učitelju.

Človek izroča svojo majhnost Bogu, da bi se ga dotaknila živa beseda.

Gorečnost Svetega pisma. Sporočilo Božje ustave, ki je življenje.

Po: Peter Millonig, Zasidran v veri

»Ljubi Gospoda, svojega Boga
z vsem srcem,

in svojega bližnjega, kot sam sebe.«

Ko bi govoril vse jezike sveta, Svetega pisma pa ne bi živel, nisem nič.

Ko bi imel vse znanje, a se ne bi napajal iz svetopisemske resnice, sem nekoristen.

Nimam kaj svetovati, moje besede bi izpuhtele v praznino pozabe.

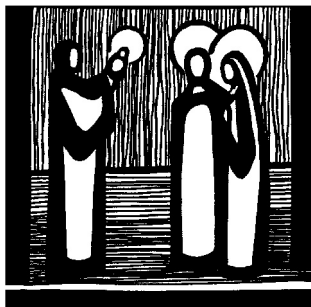
Sveto pismo je sidro človeškega razuma, ogenj srčnosti in domovanje ljubezni.

Nobena knjiga, ki je bila kdajkoli napisana, kjerkoli in od kogarkoli, se ne more z njo meriti.

Običajno ustvarja avtor svojo zgodbo tako, da bi jo čim prej predstavil bralcem.

Sveto pismo pa je nastajalo skoraj 1500 let. Kakor da večna beseda, ko se zliva v zgodovino sveta, ne prenaša hitenja. Zvezki Stare zaveze, 46 po številu, so se zlagali večino tega časa. Knjige Nove zaveze, 27 po številu, pa so se rojevale skozi eno stoletje.

2. februar: SVEČNICA

*In glej,
bil je v Jeruzalemu mož,
ki mu je bilo ime Simeon;
bil je pravičen in bogoboječ
in je pričakoval
Izraelovo tolažbo in
Sveti Duh je bil z njim.
Razodeto mu je bilo
od Svetega Duha,
da ne bo videl smrti,
dokler ne bo videl Gospodovega
Maziljenca.
Prišel je po navdihnjenju
v tempelj. Ko so starši
prinesli dete Jezusa,
da bi zanj storili
po predpisu postave,
ga je tudi on vzel v naročje,
zahvalil Boga.
(prim. Lk 2,25–28)*

Praznik je dobil ime po obredu blagoslavljanja sveč. Pomen tega obreda pa je jedrnat izražen v tretji prošnji blagoslova sveč: »Gospod Jezus Kristus, prava luč, ki razsvetljuješ vsakega človeka, ki pride na ta svet – kakor te luči, z vidnim ognjem prižgane, preganjajo nočne temine, tako naj bodo tudi naša srca razsvetljena z nevidnim ognjem, to je, z lučjo Sv. Duha, in brez sleherne grešne slepote, da bomo mogli gledati z očiščenim duhovnim

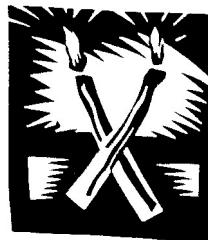
očesom, kar ti je vseč in našemu zveličanju v korist, ter da bomo tako po temnih nevarnostih tega sveta zaslužili priti k neminljivi svetlobi.«

Hrepenenje po svetlobi je med prvobitnimi značilnostmi človeške narave. Cerkev, ki je uvedla blagoslov sveč na današnji dan, je upoštevala človeško naravo in starodavno izročilo; šego je povzdignila v svet nadnarave, v cerkveni obred: v njem je 'luč' prisposoda Mesija, ki 'razsvetljuje človeštvo', mu razodeva smisel sveta in življenja.

Po: S. Čuk, Svetnik za vsak dan

3. februar: Sv. Blaž

V hudih stiskah poznega srednjega veka, ko so razsajale razne kužne bolezni, se je začelo širiti češčenje štirinajstih zavetnikov v sili. Mednje spada tudi sv. Blaž, zavetnik zoper bolezni grla in vratu, ker je po legendi ozdravil materi sina edinca, ki je bil požrl ribjo kost. Zaradi prigode pa tudi zaradi bližine svečnice Cerkev na današnji dan vernikom podeljuje posebej »blagoslov sv. Blaža«. Duhovnik vzame dve sveči, zvezani v obliki križa, ju približa grlu in pri tem moli: »Na priprošnjo svetega Blaža, škofa in mučenca, naj te Bog varuje bolezni grla in vsakega drugega zla. V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.« Ta blagoslov spada med zakramentale.

OČE IN MATI – VLOGA V VZGOJI

»Mati, ki otroka obdaja z nežnostjo in sočutjem, mu pomaga vzpostaviti zaupanje in skusiti, da je svet prostor, ki ga sprejema kot dobrodošlega. To omogoča razvijanje občutka lastne vrednosti, ki pospešuje zmožnost za prijateljski odnos in usposablja za uživanje v drugem. Očetov lik pa z druge strani pomaga zaznavati meje resničnosti. Močnejše ga zaznamuje zmožnost za orientiranje, s spodbujanjem k sprejemanju naporov in angažiranju, ko je treba oditi v širni in zahtevni svet. Oče z jasno moško identiteto, ki v donosu do žene izkazuje naklonjenost in podporo, je prav tako potreben kot materina skrb. Obstajajo spremenljive vloge in naloge, ki se v vsaki družini prilagodijo konkretnim okoliščinam, vendar pa jasna in točno določena prisotnost obeh likov – ženskega in moškega – ustvarja prostor, ki je najprimernejši za otrokov razvoj. Treba je premisliti, čemu hočemo izpostaviti otroke. Zato ni mogoče iti mimo spraševanj, kdo skrbi za njihovo zabavo in razvedrilo, kdo preko zaslonov vdira v stanovanje, kakšnemu vodstvu prepuščamo otroke v prostem času ... Nikoli n zdravo prepuščati otrok samemu sebi. Starši morajo svoje otroke in mladostnike usmerjati in pripravljati, da bodo znali obvladati situacije, v katerih se lahko pojavijo raznovrstne

nevarnosti (nasilje, izsiljevanje, zloraba, droge ...).

Starševska vloga zajema vzgojo volje in razvijanje dobrih navad ter čustvenih nagnjenj k dobremu. To pomeni, da obnašanje, ki se ga je treba naučiti, in nagnjenja, ki jih je treba razviti, prikažemo kot nekaj zaželenega. Prav tako je nujno potrebno, da otroka ali doraščajočega pripravimo do spoznanja, da imajo slaba dejanja posledice. Otrok, ki je bil deležen ljubeče graje, namreč čuti, da ga upoštevajo, zaznava, da je nekdo, da njegovi starši priznavajo njegove zmožnosti. To ne zahteva, da bi bili starši brez napake, temveč da zanj ponižno priznati svoje omejitve in pokažejo svoje prizadevanje, da bi se poboljšali. Temeljnega pomena je, da z disciplino ne pohabimo otrokovih želja, ampak da z njo prebudimo željo po stalnem izpopolnjevanju.

Po: papež Frančišek, Radost ljubezni

*Mladi vedo,
da ima njihovo življenje smisel,
če postane zastonjski dar
za bližnjega.
V tem je vir vseh poklicev:
tako duhovniških ali redovniških
kot zakonskih in družinskih.
(sv. Janez Bosko)*

